

nek Lidi szerepében mutatkozott be, majd aug. 25-én mint szerződött tag lépett fel »A zsanár« c. népszínmű Őrzse szerepében. 1881—1893. év között Miskolcon volt szerződésben. 1889-ben a komikai szerepkörre tért át. 1893. dec. 5-én Kassán megünnepeli 25 éves jubileumát. 1896-ban a Vigszínház szerződött; ugyanitt 1898. dec. 4-én megülte 30 éves jubileumát, a »Kaland« és »Niobe« c. bohózatban. Temetésén Faludi Gábor és Ditrói Mór mondtak búcsúztatót. Holttestét Székesfehérvárra szállították, hol a Szentháromság-temetőben Mészáros Kálmán színészegyesületi irodagazgató búcsúztatta el. 1912. márc. 28-án volt a sírköteleplezése.

Nikó Linában nem az értelem, a tudás, hanem a művészi ösztön dominált. Minden tanultságnál, okosságnál többet jelent ez a művészet világában. Sokszínű, őszerejű és kifogyhatatlan volt a humora, őszinte, közvetlen a komikai vénája, egyformán kedves és természetes az úri, nyárs-polgári és paraszti alakokban. Játéka soha se volt durva vagy ízléstsértő, de mindig szívetderítő, vídamságot árasztó. A Vigszínház közönsége nagyon szerette Nikó Linát és a kritika mindig őszintén méltányolta kitűnő alakításait.

Kiváló szerepei: »Eljen a kis iparos«-ban Lina, »Államtitkár úr«-ban Mariolléné, »Örnagy úr«-ban Heloise néni, »Csókon szerzett vőlegény«-ben Nefelejts k. a., »Két örömnapp«-ban és »A feleségem nem sikkes«-ben a komikai szerep stb. — Leánya: Nikó Júlia, színésznő. (Zenyd Mihály színész felesége.)

Nikolics Döme, ügyvéd, sz. 1851. jún. 8-án, Aradon, megh. 1930. febr. 6-án, Máriaradnán. Színműve: »Leányrablás«, népszínmű a román népéletből 3 felv. énekkel és tánccal. Zenéje Dankó Istvántól és Müller Ottótól. Arad, 1898. (Felújította Szendrey Mihály, 1906. szept. havában, Aradon.)

Nikolics Sándor, zeneművész, író és fuvola-művész, sz. 1834. márc. 16-án, Aradon, megh. 1895. máj. 27-én, Budapesten. Előbb gyógyszerésznek készült és ez alatt az idő alatt a zenében művelte magát. 1850-ben a Nemzeti Színház zenekari tagja lett. 1858-ban elszerződik Szabó József

vidéki színigazgató társulatához karmesternek és mint ilyen működik Aradon, Temesvárott, Szegeden, Szabadkán és más nagyobb városban, mindenütt sikerrel. 1865-ben ismét feljött a Nemzeti Színházhoz és itt mint fuvolás nyert alkalmazást és a Nemzeti Zenede tanára lesz; 1870-ben a színészakadémiára is meghívást kap. 1884-ben a megnyitó M. Kir. Operaháznál a fuvola-művészi állással kinnálták meg. 1888-ban nyugalomba vonult, amidőn a Nemzeti Zenede igazgatójává választották, de ugyanekkor Káldy Gyulával és Major J. Gyulával megalapította a Magyar Zeneiskolát. — Fordításai: »Gyilkosság«, vj. 1 felv. Bem. Kassán, 1862. nov. 17. »Orfeusz az alvilágban«, operett 4 felv. Szövegét írta Crémieux Hector. Zen. szerz. Offenbach Jacques. Kassa, 1862. márc. 16. »A fogadósné«, jellemrajz dalokkal, 3 felv. Írta Kaiser Frigyes. Bem. u. o. 1864. jan. 31. Kassán.

Nikolszky Margit, színésznő, sz. 1884. szept. 27-én, Budapesten. Színpadra lépett 1911. jún. havában.

Nilsson Krisztina, híres svéd koloratur énekesnő, sz. 1843. aug. 20-án, Sjöabelen, Wexiő mellett, Svédországban, megh. 1921. nov. 22-én, Stockholmban. 1864-ben volt az első fellépte a párizsi Théâtre Lyrique-ben, a »Traviatá«-ban és csakhamar világhírű lett. 1868-ban a párizsi Nagyoperához szerződött. 1878. ápr. 17-én nálunk a Népszínházban is bemutatkozott a »Hamlet« opera Ophélia szerepében. — 1885. nov. 24-én a Vigadóban lépett fel ismét.

»Nincs a teremtésben vesztes, csak én, nincs árva más több, csak az én gyermekem!« (Szállóige »Bánk bán« V. felvonásából. A VI. jelenetben Bánk bán mondja, midőn Melinda koporsóját meglátja.)

»Nincs szavam«, — ismert színészszólas; akkor mondják, amikor a színész egy vagy több némajelenése előtt el távozik a próbáról, miután már abban, vagy azokban nincs szava.

»Nincs veszve bármi sors alatt, ki el nem csüggedett!« Ismert idézet Vö-